

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a felperesnek a dr. Varga László ügyvéd által képviselt alperes ellen nem vagyoni kártérítés és egyéb iránt a Szolnoki Munkaügyi Bíróságnál 3.M.116/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.120/2006/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.120/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen az államnak
- felhívásra - 58.000 /ötvennyolcezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes módosított keresetében a 2002. március 9-én történt balesetével összefüggésben nem vagyoni kártérítés címén 300.000 forint és annak kamata, 2006. április 30-éig 883.975 forint elmaradt jövedelem, és 2006. május 1-jétől havi 23.891 forint járadék megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

A Szolnoki Munkaügyi Bíróság 3.M.116/2005/80. számú ítéletével elmaradt jövedelem címén 483.949 forint és kamata, valamint 300.000 forint nem vagyoni kártérítés és kamata megfizetésére kötelezte az alperest azzal, hogy 2006. október 1-jétől havi 15.289 forint járadékot kártérítésként tartozik fizetni. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2001. szeptember 10-étől állt az alperes alkalmazásában mezőgazdasági segédmunkásként. 2002. március 9-én szalmabála

rakodása során az alperes használatában álló MBP-605 típusú pótkocsira akart feljutni, amikor megcsúszott, leesett és a pótkocsi vonórúdja beütötte a derekát, valamint a hátát. A baleset következtében ágyéki II. csigolya jobb oldali harántnyúlványának törését szenvedte el, illetve az ütés következménye lehetett a III. ágyéki porckorong mediális kiboltosulása is. Munkaképesség-csökkenése össz-szervezeti szempontból 50%-os, ezen belül az üzemi baleseti eredetű munkaképesség-csökkenése a baleseti táppénz lejártától kezdődően 30%.

Az elsőfokú bíróság által megállapítottak szerint a munkáltató nem a szabványnak megfelelően alakította ki a pótkocsira való feljutást biztosító hágcsót, ezáltal nem állt a munkavállalók rendelkezésére megfelelő munkaeszköz. A bíróság a felperes részéről közreható magatartást nem értékelte, figyelmetlen munkavégzése nem nyert bizonyítást. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperes egészségi állapotának alakulása 60%-ban vezethető vissza az üzemi balesetre, így ennek figyelembevételével állapította meg az elmaradt jövedelem összegét. A felperesi 300.000 forint összegű nem vagyoni kártérítési igényt nem találta eltúlzottnak, ezért e körben a keresetnek helyt adott.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.120/2006/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest perköltség és másodfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte.

A másodfokú bíróság is bizonyítottanak találta, hogy az alperes munkavédelmi szabályt szegett, a beszerzett munkavédelmi szakértői vélemény szerint nem biztosította a pótkocsira feljutás biztonságos feltételeit, a kialakított hágcsók ennek nem feleltek meg. A jogerős ítélet sem találta megállapíthatónak, hogy a felperes vétkes magatartásával közrehatott volna a baleset bekövetkezésében, ezért az alperesnek az Mt. 174. § (1) bekezdésében foglalt objektív kártérítési felelőssége fennáll. A másodfokú bíróság álláspontja szerint helytállóan kötelezte a munkaügyi bíróság az alperest a balesettel összefüggésbe hozható 60%-os arányú kár megtérítésére, és a megállapított költség mértékét sem találta eltúlzottnak.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen az ítéletek hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a perben beszerzett bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével a Pp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon akként állapították meg a tényállást, hogy a bizonyítékok közötti ellentmondásokat nem oldották fel, és a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget. Érvelése szerint a pótkocsi típusára vonatkozóan a

bíróságok indokolatlanul nem a felperes állítását fogadták el, e körben felmerülő ellentmondásokat nem oldották fel. Az alperes eltúlzottnak találta, hogy a felperes össz-szervezeti munkaképesség-csökkenéséből a baleseti eredetűként 30% került meghatározásra, mivel a munkavállalónak korábban is jelentkeztek gerincproblémái. Felülvizsgálati kérelmében az alperes sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok nem vizsgálták tüzetesebben a felperes esetleges közrehatását (figyelmetlenségét), vétkességét, vagy annak aránybeli súlyát.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésnek. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

Az adott esetben a felülvizsgálati érvelés alapján a felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

Az eljáró bíróságok a bizonyítékok mérlegelésével helytállóan állapították meg, hogy a felperes munkavégzése során szenvedett balesetet, amikor a „MBP-605 típusú pótkocsira való feljutás során megcsúszott és leesett. A sérült és házastársa a jármű típusára vonatkozóan a többi tanútól eltérően nyilatkozott, azonban a munkavállaló keresetében maga is arra hivatkozott, hogy „...a kocsi oldala a rakodás miatt eleve magasabb volt a rakomány méreténél”. Ez pedig a csatolt fényképfelvételek alapján arra utal, hogy a baleset az MBP-605. típusú pótkocsin történt. A tanúként meghallgatott házastárs a balesetnek szemtanúja nem volt. Ebből következően a bíróságok helytállóan állapították meg a pótkocsi típusát, és helyesen következtettek a beszerzett munkavédelmi szakértő véleménye alapján annak szabálytalan kialakítására is.

A jogerős ítélet helytállóan utalt az Mt. 174. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra. Ez utóbbi szerint a munkáltató akkor mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy a kárt működési körén kívül eső elháríthatatlan ok, vagy kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta. Az MK 29. számú állásfoglalás rendelkező részének c) pontja szerint pedig „a munkavállaló

magatartása akkor vezet a munkáltatónak az Mt. 174. § (1) bekezdésén alapuló felelőssége alóli mentesülésre, ha a kárt „függetlenül attól, hogy az okozás vétkes volt-e, vagy sem” kizárólag a munkavállaló maga okozta és az a munkáltató részéről elháríthatatlan volt”.

A jelen jogvita eldöntésénél tehát elsődlegesen annak volt jelentősége, hogy a munkáltató szabálytalanul alakította ki a pótkocsira való fel- és lejutás feltételeit, így az eljáró bíróságok részéről a munkavállaló esetleges figyelmetlenségének további vizsgálata szükségességére az alperes alaptalanul hivatkozott.

A bíróságok helytállóan értékelték, hogy a felperes természetes megbetegedései, és üzemi baleset miatti egészségromlása együttesen eredményezi a károsodást, amelyre vonatkozóan a munkáltató felelőssége csak a balesettel összefüggő mértékig áll fenn. A felperes 50%-os össz-szervezeti munkaképesség-csökkenésén belül 30%-os volt az üzemi baleseti munkaképesség-csökkenés, így a kettő arányára tekintettel helytállóan állapították meg a bíróságok az alperes kártérítési felelősségét a bekövetkezett kár 60%-os mértékében.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 4.Mf.21.120/2006/4. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A felperesnek igazolt költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a bíróság a határozat hozatalt mellőzte a Pp. 79. §-ának (1) bekezdése alapján.

Az alperes a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján viseli.

Budapest, 2008. január 30.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő